

tjak og neiminnar

Landsstýrið hefur loyst
IRF frá uppgávu síni

Ein partur av endamálsparagraffini hjá IRF ljóðar soleiðis: »at virka fyri at burturkast og annað órudd verður beint burtur, so dalking av umhvørvi heldur uppat«, og »felagið hefur skyldu at taka imóti øllum burturkasti« (okkara undirstríking: undirskrivararnir).

Soleiðis varð endamálið fastlagt. T.v.s. at ábyrgdin, ið IRF-leiðsluni varð álögð, var væl definerað. IRF setti tekniskan og juridiskan ráðgeva, og út-arbeiddast skuldi ein planur ella ætlan fyri at náa málið, ið er nevnt í endamálsparagraffini.

Men eingin slik heildarætlan varð gjord, og einki er idag, sum týðir uppá, at IRF-leiðslan hefur megnað at gera eina slíka ætlan. Tað má tí ásannast, at henda leiðsla ikki kann brúkast.

IRF's dugnaloyssi

Her skal víst á, hvussu litið IRF-leiðslan hefur fingið avrikað.

Ein nýmótans ruskskipan — um brennivunur er ein partur av henni — sær nokulunda soleiðis út í okkara vestureuropeisku grannalondum:

1. Kelduskiljing. T.v.s. skiljing heima við hús og á arbeidsplassinum (IRF, onga loysn)
2. Innsavnan og koyring (IRF, eina ivasama loysn)
- 3) Skiljing framman fyri brennivunin (IRF, onga loysn)
4. Brenning (IRF, hongur uppá avloðaðan brennivun)
5. Deponering (goymsla) av
 - a) øsku (IRF, onga loysn)
 - b) óbrennbarum ruski (IRF, onga loysn)

Tað mátti út frá hesum verið eyðsýnt fyri øllum Føroya fólki og ikki minst Føroya Landsstýri, at IRF ikki hefur klárað sína uppgávu, men er dumpað, og tað so ruddiliga.

Góð planlegging?

Tað er blivið sagt, at bein eru spent fyri IRF. Hetta er ikki rætt.

Tað er eingin, sum hevur forðað IRF í at gera eina ætlan fyri kelduskiljing, teir hava bara ikki gjørt tað.

Tað er heldur eingin, ið hefur forðað IRF í at gera ein plan fyri skiljing framman fyri ovnin. Teir hava bara heldur ikki gjørt hetta.

Og tað er als eingin, ið hefur forðað IRF í at finna og gera avtalu við avvarðandi kommunur um ruskpláss til øsku og ruskpláss til óbrennbart rusk. Men teir hava einki gjørt fyri at finna hesi ruskpláss.

Tað einasta IRF er forðað í, at byggjan av sjálvari brennistøðini. Og tað av góðum grundum. 2 ferðir eru teir byrjaðir. Men báðu ferðir stóðgáðir, av tí at neyðug loyvi ikki hava fylligildi. Framúr góð juridisk og teknisk ráðgeving?

Í heila tikið tykist tað sum um einans sjálv brennistøðin hevur havt teirra áhuga og ikki restin av ruskætlunini.

Landsstýrið átti at
kravt ruskplássini
ávíst og fastløgð
av IRF

Um ruskplássini er hetta at siga:

IRF-leiðslan er hesi seinastu 2 árinu ferð eftir ferð blivin spurð:

»Hvar ætla tit at tyrra øsku/sluggur?«

»Hvar ætla tit at tyrra flogøskuna?«

»Hvar ætla tit at tyrra tað óbrennbara ruskið?«

Hvørja ferð hefur reaktiónin verið tann sama: Annaðhvørt einki svar, ella teir hava peikað á nokur stór runt um í landinum.

Men eftir at vit hava spurt nakrar av hesum kommunum, er komið fram, at IRF ikki hefur sett fyrirsurning fram til eina einasta av teimum um øki til øsku og øki til óbrennbart rusk.

IRF-kommunurnar hava óivað roknað við, at tær fara at sleppa av við alt rusk, bæði óbrennbart og brennbart.

Men eftir IRF-ætlanini skal ein stórir partur liggja eftir hjá teimum sjálvum. IRF-leiðslan má bera ta fullu ábyrgd fyri, at kommunurnar ikki eru kunnaðar um hetta.

Var tað ikki uppá sitt pláss, at hesin partur av ruskætlunini, ið eitur ruskpláss til óbrennbart og øsku var fult greiddur, áðrenn málið yvirhøvur

fekk viðgerð í Landsstýrinum.

Vit gera vart við, at hetta er tað, sum í øðrum londum verður sett sum minimumstreyt, fyri yvirhøvur at fáa loyvi at byggja brennistøð.

Landsstýrið ørinda-
sveinur hjá IRF

Men Landsstýrið ætlar sær at geva byggiloyvi til IRF, uttan at henda sjálvsagða treyt er lokin. Hetta skilst av fjølmiðlunum.

g afturat hesum letur Landsstýrið sær lynda, at IRF tveitir restina av uppgávu síni yvir á Landsstýrið. Tað merkir, at IRF harvið er loyst frá síni uppgávu.

Hesir »ekspertar«, sum manna IRF-leiðsluna, hava ligið á hesi uppgávu (at finna ruskpláss) í fleiri ár, og teir hava einki — einki — gjørt fyri at loysa hana. Teir kunnu nú saktans gnuggja sær í hendurnar. Teir hava hildið Føroya fólki fyri gjøldur igjøgnum fleiri ár, við at billa fólki inn, at teir arbeida seríøst við málinum, og nú fáa teir eisini Landsstýrið at leypa á leistum fyri sær við at áleggja Heilsufrøðiliga Starvstovuni at finna egnað ruskpláss til øsku og óbrennbart rusk. IRF er loyst einum torferum parti av øllum málinum.

Men er nokur meining í hesum, sum Landsstýrið ætlar sær at fremja? Hvørja stóðu kemur Heilsufrøðiliga Starvstovan í? Hon er kærustovnur í heilsulundum. Men nú skal hon ávís, góðkenna og hava eftirlit við ruskplássunum fyri øsku og óbrennbart rusk. Hetta er so sanniliga inhabilitetur av grovasta slag. Tað økið, til ruskpláss, teir sjálvar hava funnið, góðkenna teir vælsaktans eisini, ella gera teir ikki?

Lassi Klein
einsamallur

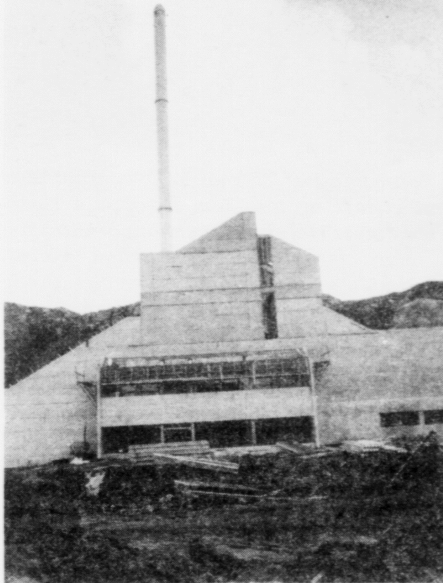
Tað er sera logið, at tað bert bragdar í einum landsstýrismanni, nevniliga Lassa Klein. Hesin landsstýrismaður mótmælir hesi ábyrgdarleysu framferð Landsstýrisins, og hann mótmælir eisini mannliga, at Landsstýrið skúgvur til vikis demokratisku rættindi Leirvik-

inga og kroystir eitt óvitisprojeckt niður yvir bygðina imóti fólkaáviljanum í bygðini.

Famíliju- og
trivnaðarmál

Tað er logið, at Niels Pauli Danielsen, landsstýrismaður í kommunumálum, sum eisini hevur famíliju- og trivnaðarmál undir sær, og sum sigur seg umboða einasta flokk, sum setur famíliju- og trivnaðarmál í hásaði á einum kristiligum og demokratiskum grundarlagi, skal fáa seg til at trýsta eina tunga ferðslu igjøgnum eina óvarda bygð.

Sami landsstýrismaður segði á orientandi fundi í Leirvik í mars 1985, at teir (Landsstýrið og IRF) vóru komnir fyri at spyrja leirvikingar til ráðs, um teir vildu hava brennistøðina ella ikki.

Svarið frá leirvikingum liggir í Tinganesi. 240 mótmælisundirskriftir.

Landsstýrismaðurin átti at virt hetta svar, um hann veruliga umboðar famíliju- og trivnaðarpolitikk á einum kristiligum og

demokratiskum grundarlagi.

20. januar 1987
Eivind Hansen
Joannes Eliassen
Sámal Toftanes
Adelbert Ellingsgaard

Okkum er sent:

Søgan um
Dianetik

av L. Ron Hubbard

Dianetik: Orðið kemur úr grískum. Dia = gjøgnum, og Nous = sál. Orðið merkir soleiðis »gjøgnum sinnið«. Dianetik er mest nýmótans læra menniskjans um sinnið.

Eg skrivaði »Dianetik: Tann nútíðarbara vísind um sálárliga heilsu í USA«, fólki hans útgávu, og áðrenn eg visti av, var hon ein bestseljari. Hon reyk uppá toppin á New York Times bestseljaralistanum. Alt gekk gott, tað var eitt fullkomið gjøgnumbrót. Hon fekk eina strúkandi, órengiliga góða móttøku. Dianetik bleiv kent víða um frá tí eina degnum til tann næsta.

Nógv menniskju hugdu inn og hjálptu til. Og síðan tá hava hesi undurfullu menniskju áhaldandi hjálpt til. Tað sum hendir er bert, at tað var eitt hol í menniskjans vitan. Man kann siga, at onkur flutti seg inn í hetta undirtrykkti, og so vóru tað nógv menniskju, sum blivu klár yvir at tað finst eitt hol í menniskjans vitan, og sum sá, at holið

var við at vera útfyllt, og sum tí komu fyri at hjálpa til fyri at fylla tað heilt. Men frá byrjanini — sum jú ikki var nakað serliga álvarsamt — og so til nú, hava vit tikið eitt óvurstórt fet framfætur. Ikki so frægt sum eg sjálur kann ástanda, hvussu stórt fetið er.

Søgan um samskipanirnar, sum stungu seg upp runt í heiminum, hevur verið ein framhaldandi søga um, hvussu man skapar skil í einum ruðleika. Og um tí trytt, at ein milljón áhugað menniskju á einum meginlandi ikki skapa ruðleika, so skuldi tú verið har. Húsey — tú nevndi bara sinnið sum evni, og so vildu ell í teimum almennum stovnum bresta út í eitt skrigandi viloyssi.

Men í Amerika tóku tey tað fyrst sum skemt, tá ið

tey hoyrdu Scientology og Dianetik vera nevnt. Síðani gjørdust tey meiri álvarsom, tá tey hoyrdu um tað, síðani blivu tey ill — og nú bert mjarra myndugleikar eitt sindur. Tað hava verið nógvar aðrar rørsur í mannasøguni, sum hava verið nógv meiri djúptakandi og rokmiklar, sum blivu hiá menniskjum í ógvuliga langa tíð, og sum als ikki kann samanberast við Dianetik og Scientology, sum gongur undir eina meiri róligari og friðarligari framgongd, og einans er halgað tað at skapa ein betri heim. Tað hava verið tóskjandi menniskju í 50.000 ár. Og frá elium teimum kann man næstan ikki sleppa undan at skera ein góðan skur av tí. Og tað er bert grundað á, at hesi menniskju hava strevað

fyri at skapa eina siðmenning og vinna á mentunarloysi, at tað er møguligt fyri okkum at taka okkum tíð til veruliga at koma igong. Vit skylda hesum menniskjum ein heilan hóp. Ein heilan hóp. Vit hava ikki fyri neyðini at trúgva uppá alt tað, tey siga. Men vit kunnu sanniliga hava fyrimun av tí, tey gjørd, og tað tey framdu er ikki uttan tyding. Tað er ein heilur hóp.

Menniskjan hevur í ógvuliga langa tíð droymt um, at tað sum vera og samfelagskundi vera frælst. At tað sjálvt kundi vita meiri um liv sít og vera fært fyri at skapa tað í ein ávísan mun. Menniskjan hevur droymt um hetta í ævigeitir. Menniskjan hevur brúkt nógvir tankar og stríð fyri at fáa henda droym og hetta málið fært út í lívið. Eg kann ikki stóltur siga tær frá, at vit hava fingið fatur á øllum, og at vit ikki longur mæta skerpum kantum á veggnum: at tað hefrá gongur sum smurt. Men eg vil siga tær, at vit idag, veru aftaná at veru, kunnu vinna hetta mál. Og eg kann bert siga, at tað er virðisikið at vinna sær. Tað kann vinnast um eina breiða framsíðu, og menniskjað kann í dag vinna sær hesi mál: frælsi fyri seg sjálvum og fyri fólki sítt, igjøgnum Dianetikkin og Scientologina, trygð áv at tey arbeida ærliga og áhaldandi við málinum og halda maskinariði igong.

L. Ron Hubbard,
stovnari

Lýsið í sosialinum